

69 A. C. VON ESSEN – J. V. SNELLMAN 1843
 HUB, JVS handskriftssamling

Älskade Broder!

Tack för dina kära hälsningar till mig. dem ämnade jag väl att besvara med et litet bref men min Lilla Otto är nu Krasslig uti tandplågor, och ropar jemt på mamma. Hjertligt välmen snart till våra orter – ehuru du jngenting nemner därom, hoppas vi det likväl. Pappa är nu rest till Gamlar Carleby. Hans ställning är nu Gudilof på så god fot som man kan önska och Hans dagar bra sorgfria för det närvarande. lilla Ottilia gläder sig så åt Brobrors hemkomst.

Lef väl nu Kära broder, och kom ihog oss snart med några rader. Alt Godt önskar jag dig af Gud, lekamliga utsigter har du nog.

Din Tillgifna Syster.
 Anna Essen.

70 C. A. HAGBERG – J. V. SNELLMAN 3.VI 1843
 HUB, JVS handskriftssamling

Bästa Broder!

Med sista posten emottog jag ditt kärkomna bref, hvilket skulle hafva varit mig ännu kärkommare, hederlige vän, om det kommit mig tillhanda icke allenast dagar utan månader tidigare. Du vet, icke allenast af våra samtal utan ock möjligen af en eller annan uppsatts, den jag i anledning af dina skrifter haft tillfälle att framlägga för allmänheten, huru stort värde jag sätter på ditt filosofiska författarskap; du vet äfvenledes att vi Svenskar anse dig som vår lärare, som filosofihins pånyttfödare i Sverige och att vi derföre äro dig icke allenast uppmärksamhet utan stor tacksamhet skyldiga. Det var denna både uppmärksamhet och tacksamhet, förenad med mera än hvad man vanligen kallar vänskapliga tänkesätt, som dicterade mina ord till dig då jag hösten 1841 råkade dig hos Martensen.

Du mins att du i bestämdaste ordalag afböjde mitt förslag att söka den nu lediga Philosophiæ præacticæ professionen, till hvilken ingen finnes mera documenterad än du. Det är just detta afslag sammanlagdt med den omständighet att jag hela sista sommaren då jag vistades i Stockholm ej fick tillfälle att munteligen tala med dig, som nu sätter mig ur stånd att taga det steg som ditt bref tyckes antyda, ett steg som jag annars utan betänkannde skulle hafva tagit. Jag har nemligen, öfvertygad om, att du helt och hållet slagit tankarna på Lund ur hågen, och ifrig att skaffa dugliga sökande, öfvertalat tvenne personer att söka, som högtidligt förklarar mig att de icke sökte deräst du blefve deras medsökande. Jag har på dina ord försäkrat dem om motsattsens och det står så mycket mindre i min makt att ändra dessa förhållanden, som den enes ansökan icke mera är i hans egna händer. Du ser här af att min heder fordrar att jag nu mera vis à vis dig förhåller mig passiv, hvilket, derom kan du vara öfvertygad, jag ej hade gjort deräst du genast, eller åtminstone icke så sent, gifvit mig besked.

Ännu mera! den ene af dessa sökande är Eloquentiæ Adjuncten Genberg härstädes, en ung man, hvars framtida befordran ligger mig

på det ömmaste om hjertat. Man kan nemligen med säkerhet påstå att han är det bästa professorsämne, som på långliga tider uppfostrats vid någondera af våra universiteten. Då vi råkades i Köpenhamn hade jag ingen aning om att han skulle vilja söka *Philosophiæ* *practicæ* professionen emedan jag trodde att han skulle få den profession till hvilken han då stod på förslag. Han har visserligen ännu ej gjort sig bekant som författare in *philosophicis* men jag har sett manuscripter af honom och jag känner hans filosofiska studiers allvar så väl att jag kan försäkra dig att då du får se hans specimen du ej skall jäfva mitt omdöme att han är en sådan profession fullt vuxen. Han är dessutom, icke allenast för sina vid sträckta kunskaper och sitt skarpa hufvud utan ock för sin älskeliga karakter af alla som känner honom nästan afgudad och – du har bedt mig tala rent ut – jag önskar verkligen och hoppas att han blir den sannskyldige. Du talar i ditt bref om Bring och det fögnar mig att om honom, höra ditt gillande omdöme. Jag kan ej underlåta att för dig nämna att alla de studier Bring gjort in *philosophicis* har han gjort så godt som under Genbergs ledning. Med ett ord vi vänta oss och det med skäl något utmärkt af honom.

Afzelius, hvilken troligen söker, har jag sagt detsamma som jag nu säger dig. Få se hvem som får sysslan; lyckan träffar man. Hvad dig beträffar så har jag icke varit utan mina farhågor att du möjligen stött dig med svenska regeringen så väl för ditt medarbetarskap i Freja som för Strauss affärerna. Höga vederbörande är synnerligen i sednare fallet skuggrädda och *venerandes clerus* skulle troligen ej underlåta att på ett eller annat sätt blanda sig i saken på ett för dig obehagligt sätt. Af vetenskapligt bildade och dertill fördomsfria män tror jag ej att du hade att befara det ringaste.

Den upprigtighet med hvilken du skrifer till mig fordrar af mig ytterligare upprigtighet. Du skrifer att Du möjligen skulle bli en orolig gäst i Lund och att du der skulle kunna trivas en tre å fyra år. En så kort tid skulle ej förnöja våra anspråk på dig: ty vi önskade oss en hel mansålder af *ändlös* verksamhet för ett studium som beklagligtvis är helt och hållet på förfall hos oss.

Jag skrifer dessa rader i största hast; mera en annan gång. Jag hoppas att du vänligen upptar hvad jag här skrifer, och att du ej bortglömmer din tillgifne vän

C. A. Hagberg

40 Lund. d. 3 Juni 1843. –

71 J. V. SNELLMAN – P. E. BERGFALK 5.VI 1843,
KONCEPT
HUB, JVS handskriftssamling

Försäkran om den / sällsynta / glädje / Brors Bref skänkt mig lämnar jag för att framföra de mest tillgifna tacksägelser.

50 Ungefär Svar till Bergfalk 1843.

Sit ita

Hvad jag har att såsom bemötande andraga är följande: boken är i